

залъ, ми казваше, прѣди десетки години, както прѣди десетки години той прѣдчувствувалъ и прѣдвизждалъ и събуждането на християнскитѣ народонаселения въ Балканския полуостровъ и освобождението имъ отъ турския режимъ. За българския народъ особено, когото билъ оцѣнилъ отъ близу, той вѣрваше сега, че положението му безъ друго ще се подобри, че той ще се избави отъ тоя режимъ. И за всичко това добриятъ старецъ се радваше отъ сърдце като дѣте. Азъ излѣзохъ отъ при него очарованъ отъ добрия му приемъ и отъ утѣшителнитѣ и насърчителнитѣ му увѣрения *).

*) Въ своята Autobiographie, обнародвана и издадена слѣдъ смъртта му, Ami Boué, въ единъ особенъ Отдѣлъ отъ това съчинение подъ заглавие: „Hommes célèbres ou de queque renommée de ma connaissance“, изрежда и споменува нѣкои отъ по-много или по-малко известнитѣ лица отъ всички почти народности, съ които лица той ималъ случай да се запознае отъ близу. Между тия лица, по случай на това мое посѣщение у него, той прави честь и менъ да ме вчисли и запише между тѣхъ. Той пише именно слѣдното: „J'ai aussi connu le bulgare „Balaabanow, rédacteur d'une gazette bulgare à Constantinople et en 1878 „à la tête de l'administration de la ville de Sistow“ (Mon autobiographie pour mes amis, p. 73).

Въ сѣщото съчинение на Ami Boué се срѣщатъ и нѣкои любопитни бѣлѣжки по пътуванието му въ България прѣзъ 1837 год. На страница 142-143, като разказва, какъ отъ Трънъ и Брѣзникъ стигналъ въ София, той пише послѣ слѣдното: „Въ София ние заварихме чумата „и бѣхме привѣтствувани съ погребението на единъ умрѣлъ отъ нея „човѣкъ, носенъ съ открито лице по турски. Единъ бюлюкъ-башия на „твърдѣ вѣжливия софийски паша Кямилъ ни придружи до Етрополе. „Първото ни становище бѣше въ селото Уселия (Новоселци?) принадлежеше на бюлюкбашията. Тукъ ми се случиха двѣ нѣща. Едното „бѣше, че се намѣрихъ въ нужда да се браня, както бѣше ми се случило и другъ пътъ близу до Радомиръ, Зеленградъ и другадѣ, „противъ една тѣпла кучета, които едва се разбѣгаха, сплашени отъ тежката ми тояга. Другото бѣше слѣдното: прѣди да си легна, господарьтъ на селото ми проводи шестъ млади моми, за да си избира която „ща отъ тѣхъ, и той се очуди твърдѣ много, че азъ отказахъ да се „ползувамъ отъ тази учтивость. Горката наша хубава гостилничарка, „ако и женена, била принудена да прѣтърпи насилията на господаря „или на едного отъ придружаещитѣ ни човѣци, защото сутринята тя бѣше „много нажалена и смутена отъ срамъ. Таквазъ е, на, всѣкидневната „обноска на турцитѣ спрѣмо това прѣвъзходно и трудолюбиво българско население, и говорете подиръ това вие сикофантитѣ (клеветни-